

FinansDanmark

H Ø R I N G

Finanstilsynet
Århusgade 110
2100 København Ø

ebk@ftnet.dk og i kopi til eu.mail@ftnet.dk

Hørings svar vedrørende forslag til revision af CRR og CRDIV

FinansDanmark vil gerne takke for muligheden for at give kommentarer til Kommissionens forslag til revision af CRR og CRD IV. Vi finder det positivt, at den foreslåede revision er foretaget under hensyn til behovet for at sikre den økonomiske vækst i EU ved ikke samlet set at hæve kravene væsentligt til kreditinstitutternes kapitalgrundlag, funding og likviditet. Det må samtidigt sikres, at de foreslåede ændringer ikke på uhensigtsmæssig vis rammer nogle forretningsmodeller. Det er vigtigt, at denne tilgang fastholdes ved den kommende implementering af "Basel IV" i EU, således at den reale økonomi ikke belastes unødigt.

Der er væsentlige elementer i den foreslåede revision af CRR/CRDIV, der giver anledning til bekymring, og hvor det er afgørende, at der foretages ændringer. Mange af elementerne i forslaget drejer sig om meget komplicerede forhold i institutternes maskinrum, men det er samtidigt et forslag med vidtrækkende konsekvenser. Forslaget vil i den fremlagte form få stor betydning for danske boligejere og virksomheder. De foreslåede ændringer for kapitalkrav til markedsrisiko i handelsbeholdninger vil betyde, at det bliver dyrere at drive et velfungerende marked for værdipapirhandel, fx i realkreditobligationer. Det vil fordyre finansiering af dansk erhvervsliv og boligernes realkreditlån. De foreslåede regler for den såkaldte Net Stable Funding Ratio (NSFR) vil fordyre realkreditlånene som følge af behovet for yderligere likviditetsmæssig polstring i realkreditinstitutterne.

Da forslaget er omfangsrigt og med en høj grad af kompleksitet, må vores kommentarer ikke ses som udtømmende. Vi ser frem til at fortsætte dialogen om forslaget, hvor vi kan komme med yderligere synspunkter og uddybninger af vores bemærkninger til de komplekse regler.

Hovedproblemstillingerne er opsummeret nedenfor:

- FinansDanmark er generelt meget bekymret for effekten af de nye metoder for beregning af kapitalkrav til **markedsrisiko i handelsbeholdninger**. Af speciel dansk interesse vil vi fremhæve behovet for en reduktion af den foreslåede **risikovægt for kreditspænd for europæiske covered bonds**. Risikovægten forekommer forkert kalibreret i forhold til de historiske udsving i kreditspændene i danske covered bonds. Der er også behov for en større anerkendelse af effekten af **fastkurs-**

4. januar 2017

Finanssektorens Hus
Amaliegade 7
1256 København K

Telefon 3370 1000

mail@finansraadet.dk
www.finansraadet.dk

Kontakt:

Michael Friis

Direkte +45 3370 1200

mfr@finansraadet.dk

Mette Saaby Pedersen
Direkte +45 3373 0183
mstp@rkr.dk

Journalnr. 413/16

Dok. nr. 563712-v1

politikken mellem DKK og EUR. Desuden skal den foreslåede **gradvise indfasning af de nye regler for markedsrisiko** og rabatten på 35 pct. fastholdes frem til en eventuel revurdering af de nye metoder. Reduktionen af risikovægten for kreditspænd for covered bonds kan dog ikke afvente denne revurdering.

- Reglerne for **afdækning af renterisiko uden for handelsbeholdningen** forekommer unødigt restriktive og vil kunne medføre unødige omkostninger.
- I **Net Stable Funding Ratio (NSFR)** anerkendes korte rentetilpasningsobligationer som stabil finansiering. Det er positivt og vigtigt at holde fast i denne ændring, da det giver mulighed for fortsat at tilbyde rentetilpasningslån. Men vi er bekymrede for **den nye definition af behæftede aktiver**. Vi er uenige i, at overdækningen i et covered bonds register/kapitalcenter skal anses for likviditetsmæssigt behæftet. Der er også behov for en reduktion af kravet til stabil finansiering, når investorer holder realkreditobligationer af høj kvalitet i serier med en cirkulerende mængde under 250 mio. euro.
- Vi ser et behov for yderligere harmonisering af tilsynsmæssig praksis i EU vedrørende **fastsættelse af søjle 2-kapitalkrav og -guidance** herunder et behov for en bindende teknisk standard for den tilsynsmæssige evaluering af søjle 2-kapitalguidance.
- Forslaget til CRDV kæder **brud på MRELkravet** i BRRD sammen med brud på det kombinerede bufferkrav og dermed initiering af MDA-restriktioner. FinansDanmark finder ikke denne sammenkædning hensigtsmæssig. Brud på MREL-kravet bør ikke i sig selv initiere MDA-restriktioner.
- Forslaget om et **gearingskrav på 3 pct.**, som en bagstopper for de risikobaserede kapitalkrav, følger anbefalingen fra ekspertudvalget under Erhvervs- og Vækstministeriet. Vi skal understrege, at det er afgørende, at gearingskravet ikke sættes højere og dermed bliver det bindende krav. Risikobaserede kapitalkrav skal fortsat udgøre rygraden i kapitalkravsreguleringen. Et eventuelt tillæg til gearingskravet til globale systemisk vigtige institutter (G-SIFI'er) må derfor heller ikke tilsvarende overføres til EU-systemisk vigtige institutter.
- Med hensyn til **indfasning af IFRS9** foreslår vi en fuld neutralisering af effekten på kapitalkravene af overgangen til den nye regnskabstandard pr. 1. januar 2018 i EU, indtil resultatet af Basel-Komiteens overvejelser om en fælles international standard for indfasning og eventuelle permanente justeringer i kapitalkravene som følge af det nye regnskabsmæssige udgangspunkt er kendt.
- For så vidt angår reglerne for **store eksponeringer** er der foretaget stramninger, der følger af den nye Basel standard på området. For at

begrænse effekterne af opstramningen er det væsentligt at fastholde de nuværende undtagelser i opgørelser af store eksponeringer, som anvendes af danske realkreditinstitutter og banker.

Side 3

- Vi finder det positivt, at justeringen i eksponeringer mod små og mellemstore virksomheder (**SME-rabatten**) fastholdes og tillige udvides til at omfatte større eksponeringer. Vi går ud fra, at rabatten fortsat gælder uanset, om der anvendes standardmetoden eller IRB-modeller.
- Reglerne i CRR og CRD med tilhørende tekniske standarder og guidelines regulerer pengeinstitutter, som er meget forskellige i både størrelse og kompleksitet. Det er derfor vigtigt, at der i kommende "regelprocesser" fortsat er stor **fokus på proportionalitet**, sådan at reguleringen ikke kommer til at tynde mindre pengeinstitutter unødvendig hårdt. I det lys er det positivt, at der i forslaget åbnes op for at mindre og mellemstore pengeinstitutter kan anvende en simpel standardmetode til opgørelse af markedsrisikoen. Reglerne kræver dog stadig justering for at kunne virke efter hensigten. Det er endvidere vigtigt, at det i rammerne for udarbejdelsen af de af CRR og CRD afledte tekniske standarder og guidelines præciseres, at der skal tages højde for proportionalitet, således at der også tillades simple standardiserede tilgange for små og mellemstore institutter, jf. bemærkningerne om søjle 2.

Journalnr. 413/16

Dok. nr. 563712-v1

Implementering af den nye Basel standard for markedsrisiko

Som EU-Kommissionen selv er opmærksom på, vil overgangen til den nye Baselstandard for markedsrisiko, herunder i særlig grad den nye standardmetode for markedsrisiko, indebære meget drastiske stigninger i kapitalkravene. Sådanne stigninger vil skade og reducere markedet for værdipapirer og dermed likviditeten på markedet for handel med værdipapirer. Et likvidt marked for handel med værdipapirer er af central betydning for eksempelvis boligfinansiering, og en reduktion af likviditeten har skadelige realøkonomiske effekter. Endvidere holder kreditinstitutter en stor andel af deres LCR-likviditetsbuffer i værdipapirer og vil derfor også blive negativt påvirket af, at likviditeten vil blive reduceret som følge af mindre markedmaker aktivitet.

FinansDanmark støtter EU-Kommissionens forslag om anvendelse af en multiplikationsfaktor på 0,65 på kapitalkravet ved anvendelse af de nye metoder, indtil der er foretaget justeringer, der sikrer, at kapitalkravene på passende vis afspejler de faktiske risici forbundet med handel med værdipapirer på de europæiske værdipapirmarkeder. FinansDanmark finder det imidlertid afgørende, at forslaget bliver justeret på visse vigtige områder allerede inden implementeringen, jf. nedenstående fokuspunkter.

FinansDanmark vil endvidere foreslå, at den evaluering, der i henhold til artikel 519a i CRR2 skal foretages af de metoder til opgørelse af bl.a. følsomhedsmålene under den nye standardmetode, sammenholdes med evalueringen af kalibreringen af de nye metoder i henhold til artikel 501 i CRR2.

Evalueringen af metoderne i artikel 519a bør således suppleres med en evaluering af de risikovægte, korrelationer, gulvkrav m.v., der indgår i begge nye metoder, med henblik på at vurdere behovet for tilpasninger, således at kapitalkravene afspejler de reelle risici og således, at unødigt skadelige effekter kan undgås på længere sigt.

I det følgende fokuseres på de områder på markedsrisikoområdet, der er særligt vigtige for danske forhold.

1. Risikovægten under den nye standardmetode for kreditspænd anvendt på danske covered bonds.
2. Anerkendelse af fastkurspolitikken mellem DKK og EUR i henhold til den danske deltagelse i den anden fase af den økonomiske og monetære union (ERM2).
3. Danske konverterbare realkreditobligationer.
4. Afdækning af renterisiko uden for handelsbeholdningen .
5. Grænserne for anvendelse af den simple standardmetode.

Risikovægten for kreditspænd anvendt på danske covered bonds

FinansDanmark finder, at det er et skridt i den rigtige retning, at Kommissionen har foretaget en justering i forhold til Basel standarden, således at risikovægten på udsving i kreditspænd for covered bonds på kreditkvalitets-trin 1 til 3 udstedt af EU-kreditinstitutter nedsættes fra 4,0 pct. til 2,0 pct. FinansDanmark vil gerne kvittere for de danske myndigheders indsats i den forbindelse.

Som det fremgår af Kommissionens egne analyser, som beskrevet i Kommissionens "impact assessment", er der imidlertid fortsat tale om en meget konservativ risikovægt, der selv efter anvendelsen af multiplikationsfaktoren på 0,65 langt overstiger det maksimale historiske udsving i kreditspænd for danske covered bonds. Tilsvarende gælder for andre covered bonds af høj kvalitet, for eksempel svenske og tyske covered bonds.

Dette står i kontrast til de foreslåede risikovægte for andre typer gældsinstrumenter, hvor kalibreringen af risikovægtene synes at være i bedre overensstemmelse med de historiske udsving i kreditspænd.

Den fejlkalibrerede risikovægt for danske covered bonds og det dertil svarende høje kapitalkrav vil have negative følger for market making i danske covered bonds og dermed likviditeten i dette vigtige marked. Dette vil med stor sandsynlighed igen føre til forhøjede renteudgifter for husejere og virksomheder. Der kan også skabes risiko for, at markedet for realkreditobligationer ikke vil være velfungerende på enkelte dage, hvilket er problematisk i forhold til realkreditinstitutternes finansiering af nyudlån.

I forbindelse med en vurdering af konsekvenserne for likviditeten i handel med covered bonds bør man også inddrage de bredere konsekvenser for den finansielle stabilitet (systemtisk risiko). Højt ratede og likvide covered bonds (HQLA) er en vigtig del af institutternes LCR-likviditetsbuffer og benyttes endvidere i stor grad som finansiell sikkerhedsstillelse. Det er af stor

bekymring, hvis likviditeten forværres til et punkt, hvor der kan stilles spørgsmål ved covered bonds nuværende status som HQLA. Som følge af den begrænsede statsgæld i Danmark er der mangel på DKK-denomineret HQLA til at sikre overholdelse af LCR-kravet. Det vil forøge den systemiske risiko, hvis det bliver vanskeligere og dyrere for institutterne at styre deres likviditet.

Denne effekt vil blive væsentligt forstærket ved et fremtidigt bortfald af brugen af multiplikationsfaktoren på 0,65.

Det er derfor af stor betydning, at der foretages en yderligere tilpasning i risikovægten for kreditspænd for EU-covered bonds, så de bedre afspejler den faktiske risiko. Dette kunne eksempelvis gøres ved en yderligere opdeling af EU-covered bonds baseret på kreditkvalitetstrin, hvor risikovægten for EU-covered bonds på det bedste kreditkvalitetstrin tildeles en væsentlig lavere risikovægt.

FinansDanmark har opgørelser af historiske udsving i kreditspænd på danske realkreditobligationer, som vi mener understøtter vor argumentation. Vi bidrager gerne med forslag til en opdeling og risikovægtning baseret på historiske udsving i kreditspænd.

Tilsvarende, og lige så bekymrende, betyder PD-gulvet på 0,03 pct. under den interne model metode (Default Risk Charge), at ingen nordisk bank med en intern model vil være i stand til at få anerkendelse for den høje underliggende kreditkvalitet og den lave sandsynlighed for misligholdelse, som kendetegner danske realkreditobligationer. Den samme problemstilling gør sig gældende for de danske statsobligationer. Dette vil sandsynligvis betyde, at nordiske kreditinstitutter, der anvender den interne modelmetode, vil være stærk begrænsede i deres mulighed for at udføre market making i disse produkter. Endvidere er PD-gulvet udtryk for et misforhold mellem den interne modelmetode og standardmetoden, da standardmetoden tillader 0,00 pct. PD for statsobligationer.

Anerkendelse af fastkurspolitikken under ERM2 mellem DKK og EUR
Kommissionens forslag anerkender kun i meget beskedent omfang fastkurspolitikken under ERM2 mellem DKK og EUR. I forslaget indgår EUR/DKK således som et "likvidt" valutapar. EBA skal efterfølgende fastsætte, hvilke andre valutapar der ligeledes kan kategoriseres om særligt likvide. Kategoriseringen som et særligt likvidt valutapar indebærer, at institutter under den interne modelmetode kan anvende en likviditetshorisont på 10 dage i stedet for 20 dage ved opgørelse af kapitalbelastningen for valutakursrisiko. Under den nye standardmetode indebærer kategoriseringen som særligt likvidt valutapar, at risikovægtningen for valutakursrisiko reduceres fra 30 pct. til ca. 21 pct., dvs. en reduktion på ca. 29 pct.

I henhold til den gældende standardmetode, jf. CRR artikel 354 (4), indebærer fastkurspolitikken under ERM2 en reduktion af risikovægten for valu-

tarisiko på EUR/DKK fra 8 pct. til 1,6 pct., svarende til en reduktion på 80 pct.

Side 6

FinansDanmark finder, at der bør gives mindst en tilsvarende procentvis reduktion under den nye standardmetode i risikovægtningen for valutakursudsving i EUR/DKK. Selv en sådan reduktion vil være overordentlig konservativ. Det kan i den forbindelse bemærkes, at EUR/DKK aldrig har ligget uden for intervallet 7,4234-7,4617, svarende til et spænd på under 1 pct.

Journalnr. 413/16

Dok. nr. 563712-v1

Fastkurspolitikken indebærer endvidere, at renteniveauet og udsving i renterne i DKK og EUR (den såkaldte rentevolatilitet) er tæt korrelerede. Denne tætte korrelation betyder, at danske institutter som led i den løbende renterisikostyring kan anvende rentemarkedet i EUR til afdækning af renterisici, hvor markedet i DKK giver begrænsede muligheder på grund af den mindre størrelse (proxy hedging).

Kommissionens forslag anerkender imidlertid ikke fastkurspolitikens betydning for korrelationen mellem EUR- og DKK-renter. Det betyder, at danske institutters anvendelse af proxy hedging i EUR rammes af en uforholdsmæssig hård kapitalbelastning, der ikke afspejler den faktiske risiko. Dette fordyrer slutbrugernes (fx danske erhvervsvirksomheder) mulighed for at afdække renterisiko, da kreditinstitutternes kapitalomkostninger forbundet med afdækning af kunders renterisiko ikke vil afspejle den reelle risiko for kreditinstituttet. Desuden begrænses kreditinstitutternes muligheder for marked making i danske obligationer, herunder realkreditobligationer og statsobligationer. Den umiddelbare effekt vil være lavere likviditet og højere renter.

FinansDanmark har undersøgt historiske korrelationer, som vi mener understøtter vores argumentation. Vi bidrager gerne med konkrete forslag til, hvorledes fastkurspolitikens betydning for korrelationen mellem danske renter og eurorenter kan indarbejdes i den nye standardmetode, hvor der samtidigt tages hensyn til, at der ikke er en perfekt korrelation. Ligeledes bør man under den interne modelmetode anvende den samme likviditetshorisont for danske kroner som for euro.

Danske konverterbare realkreditobligationer

FinansDanmark lægger vægt på, at der findes en løsning, således at danske konverterbare realkreditobligationer fortsat kan handles af andre end de største og mest avancerede institutter.

Danske konverterbare realkreditobligationer holdes i stort omfang på institutternes balancer og handles jævnlige med kunder såvel i store avancerede institutter som i mindre og mellemstore institutter. Da obligationerne er børsnoterede kan prissætningen af optionselementet, der er indbygget i obligationen, forholdsvist enkelt beregnes.

Derimod er opgørelsen af følsomhedsmålene for optionselementet under den nye standardmetode vanskelig, jf. bestemmelserne om "embedded op-

tions". Det skyldes blandt andet, at udnyttelsen af optionselementet hos de private låntagere er vanskeligt at forudsige uden et meget betydeligt datagrundlag, der kan understøtte modelantagelser.

Side 7

Efter den gældende standardmetode for markedsrisiko har institutterne mulighed for at benytte konverteringsfaktorer fastsat af Finanstilsynet ved opgørelsen af generel positionsrisiko.

Journalnr. 413/16

Dok. nr. 563712-v1

Vi opfordrer til, at der tilsvarende gives mulighed for at anvende centralt fastsatte løsninger under den nye standardmetode for dette risikoelement. En mulighed er at give institutter mulighed for også at bruge centralt fastsatte følsomhedsmål for volatilitetsrisiko og konveksitetsrisiko for generel renterisiko til brug for kapitaldækningen af danske konverterbare realkreditobligationer under den nye standardmetode.

Vi skal endvidere bemærke, at den kapitaldækningsmæssige belastning for konveksitetsrisiko for generel renterisiko forekommer uforholdsmæssig høj for danske konverterbare realkreditobligationer. Derudover bør konveksitetsrisikovægten baseres på risikovægten for den underliggende "risk bucket", og ikke den største risikovægt inden for "risk class" (artikel 325a(6)). Dette vil yderligere skade incitamentet til market making i disse obligationer og begrænse likviditeten i dette vigtige marked i Danmark. Vi bidrager gerne med en uddybning af denne problemstilling, herunder et konkret forslag til en recalibrering af konveksitetsrisiko for disse obligationer.

Afdækning af renterisiko uden for handelsbeholdningen

Kommissionens forslag til revision af CRR artikel 106.5 kræver, at en institution, som afdækker sin renterisiko uden for handelsbeholdningen ved hjælp af renterisikopositioner i sin handelsbeholdning skal handle gennem en intern og dedikeret trading desk (etableret for at styre risikoen for interne renteafdækning). Vi forstår, at forslaget indebærer, at den interne trading desk kan afdække renterisikoen ved at handle direkte med tredjeparter, eller via interne handler hvis og kun hvis disse interne handler er perfekt afdækket mht. markedsrisikoen ved, at banken indgår modsatrettede renterisikopositioner med tredjeparter.

Dette vil effektivt udelukke intern handel og begrænse et kreditinstituts evne til at nette naturligt modsatrettet renterisiko fra kunders forretninger og sin egen bankbog.

Begrænsning af intern netting vil føre til mindre netting af risiko og øget modpartsrisiko i det finansielle system. Banken kan blive tvunget til at afdække modsatrettede renterisici i handelsbeholdningen og uden for handelsbeholdning ved at indgå modsatrettede derivatkontrakter med eksterne modparter til afdækning modsatte risici og dermed øge antallet af udestående derivatkontrakter på markedet. For små valutaer, såsom danske kroner, vil dette føre til reduceret og dyrere finansiel risikostyring for kreditinstitutter såvel som for erhvervsvirksomheder.

Vi anerkender behovet for at øge gennemsigtigheden ved intern afdækning og begrænse incitamentet til kapitalarbitrage. Men vi mener, at det nuværende forslag er for vidtgående, og at forholdet mellem effektiv risikostyring og begrænsning af kapitalarbitrage ikke balancerer.

Vi foreslår, at interne renteafdækninger skal afdækkes gennem en intern og dedikeret trading desk (for at sikre gennemsigtighed og adskillelse af risiko i bankbogen og handelsbeholdningen), samtidig med at den interne renteafdæknings trading desk har mulighed for at afdække sine positioner internt (uden yderligere krav om ekstern afdækning) såvel som eksternt for at sikre en kritisk mængde af tredjeparter og sikre en optimal finansiel risikofor midling.

Grænserne for anvendelse af den simple standardmetode

Den nye standardmetode for markedsrisiko er sammensat ud fra forretningsmodeller i store komplekse institutter, og den egner sig derfor i en dansk kontekst kun til anvendelse i store komplekse gruppe 1-institutter.

Den nye standardmetode til opgørelse af markedsrisiko vil for små og mellemstore danske institutter være unødigt kompliceret og meget administrativ tung i forhold til både anvendt forretningsmodel og markedsrisici. En implementering af standardmetoden vil være meget dyr, og vil påføre institutterne uforholdsmæssigt store omkostninger og ressourceforbrug.

Det er derfor meget hensigtsmæssigt, at der i CRR-forslaget åbnes op for, at små og mellemstore institutter kan anvende en simpel standardmetode til at opgøre markedsrisici.

I dag har de små og mellemstore institutter imidlertid ofte store indlånsoverskud, hvilket medfører, at institutterne bl.a. har forholdsvis mange realkreditobligationer. For at kunne agere forretningsmæssigt fornuftigt handles disse beholdninger aktivt, og vil dermed potentielt skulle placeres i handelsbeholdningen i henhold til den nye afgrænsning af handelsbeholdningen. Det medfører, at hovedparten af små og mellemstore danske institutter umiddelbart vil blive omfattet af de foreslåede grænser i artikel 325a (1) i CRR, og vil dermed være afskåret fra at kunne anvende den simple standardmetode til at opgøre markedsrisici.

Vi foreslår derfor, at grænserne for at anvende den simple standardmetode i artikel 325a (1), ændres, så den alene baseres på den absolutte størrelse af instituttets handelsbeholdning, og at beløbsgrænsen forhøjes væsentligt. En beløbsgrænse på mindst det dobbelte af den absolutte størrelsestærskel i CRR-forslaget forekommer passende under hensyn til den store kompleksitet i den nye standardmetode, dvs. til EUR 600 mio. Den supplerende tærskelværdi i CRR-forslaget baseret på handelsbeholdningens størrelse i forhold til instituttets samlede aktiver vil potentielt udelukke mange mindre institutter fra den simple standardmetode, og forekommer generelt ikke velbegrundet.

Det skal understreges, at den foreslåede størrelsestærskel forudsætter, at aktiver, som anvendes til opfyldelse af LCR-kravet, kan holdes ude af handelsbeholdningen, uanset at instituttet foretager handler i disse aktiver med henblik på at optimere sammensætningen.

Set med mindre danske institutters øjne er det endvidere ikke rimeligt, at der ved udregningen af grænsen i artikel 325a (1) ikke skelnes mellem valutarisikoen på positioner mellem danske kroner og euro og danske kroner og øvrige valutaer, da valutarisikoen mellem danske kroner og euro er ubetydelig.

Net Stable Funding Ratio

Forslaget indeholder den europæiske implementering af kravet til stabil finansiering – den såkaldte Net Stable Funding Ratio (NSFR).

Anerkendelse af realkreditmodellen og refinansieringstriggeren

I CRR2-forslagets artikel 428f (2) fremgår det blandt andet, at aktiver og passiver tilknyttet realkreditobligationer som defineret i CRR's artikel 129(4) eller (5) eller som defineret som i artikel 52(4) i Direktiv 2009/65/EC (UCITS) kan, efter godkendelse af den nationale tilsynsmyndighed, behandles som indbyrdes afhængige aktiver og passiver (interdependent assets and liabilities) og dermed udelades i NSFR-beregningen.

Det fremgår også, at korte realkreditobligationer, som finansierer længere løbende udlån, også kan indgå som indbyrdes afhængige aktiver og passiver, hvis realkreditobligationerne er tilknyttet en "non-discretionary extendable maturity trigger". Vi er meget tilfredse med, at alle korte danske realkreditobligationer, som er omfattet af refinansieringsloven, bliver anerkendt som stabil finansiering.

Vi forstår forslaget således, at alle realkreditinstitutternes udlån og tilhørende poster inden for de danske balanceprincipregler eksplicit omfattes af denne bestemmelse i forslaget og dermed er undtaget fra NSFR-kravet (ASF og RSF på 0) analogt til de samme aktivers betalingsstrømme, der kan omfattes af undtagelserne for indbyrdes afhængige pengestrømme jf. LCR-forordningens artikel 26.

FinansDanmark vil gerne kvittere for den indsats fra de danske myndigheder, der ligger til grund for den eksplicitte anerkendelse af både de korte danske realkreditobligationer og de danske balanceprincipregler i forslaget til ny artikel 428f (2). Forslaget giver mulighed for at fastholde danske realkreditudlån i sin nuværende form, og det er af helt afgørende betydning, at dette forslag opretholdes i den nuværende form under de kommende politiske forhandlinger i EU-Kommissionens udspil.

Non-mandatory over-collateralisation

I CRR2-forslagets artikel 411 (1)(6) tilføjes en definition af såkaldt "non-mandatory over-collateralisation" i en covered bond cover pool. Non-mandatory over-collateralisation kan ses som et udtryk for "frivillig OC"

og udledes ved at fratække de aktiver, som opfylder "legal, statutory or regulatory" OC-krav, eller sikrer en given rating eller medvirker til en betydelig kreditforbedring fra al overdækning (OC) i cover poolen.

Bestemmelsen indgår i definitionerne til Part VI, som fastlægger reglerne for LCR- og NSFR. I forslaget til CRR2/CRDV finder definitionen dog udelukkende anvendelse i forbindelse med NSFR-reglerne.

Vi vil gerne understrege, at definitionen, samt den heraf afledte definition af "obligatorisk OC" (ikke-"frivillig OC"), er meget upræcis set i lyset af, at den fx anvendes til at bestemme hvilke aktiver, som er behæftede i en NSFR-sammenhæng.

Den del af definitionen af "obligatorisk OC", som omhandler "Legal, statutory or regulatory" OC-krav, kan måske forstås som de krav til ekstra aktiver i cover poolen, som måtte være gældende inden for de enkelte covered bond jurisdiktioner.

I forhold til OC-krav for en given rating har udstederen typisk ikke forpligtet sig til et bestemt niveau for OC eller rating, hverken over for investorer eller ratingbureauer. Ratingbureauerne sætter ikke et "obligatorisk OC-krav", men vurderer løbende den samlede kredit- og likviditetskvalitet af aktiverne i registret/kapitalcentret, som vil være til fortrinsret for obligationsejerne, såfremt udstederen går konkurs "i morgen". Ud fra det fremkommer en indikation af, hvor meget OC der ville have været tilstrækkeligt til at opnå nuværende rating. Dette niveau for tilstrækkelig OC kan variere, fordi kvaliteten af aktiverne ændrer sig, eller fordi ratingbureauet ændrer sin metodologi (som fx Moody's gjorde på den danske sektor i 2010-11). Udstederen kan dog frit disponere over aktiver, der er lagt i registret/kapitalcentret som OC, også selv om det måtte resultere i en nedjustering af ratingen.

Endelig er det uklart, hvad anden "betydelig kreditforbedring" dækker over. I et dansk realkreditinstitut har obligationsejerne fortrinsret til alle aktiver i tilfælde af instituttets afvikling. Ultimativt kan hele realkreditinstitutets balance udover realkreditudlånet og balancemidlerne derfor opfattes som "obligatorisk OC".

Samtidig forekommer definitionen af "obligatorisk OC" svært forenelig med de faktiske forhold vedrørende OC set ud fra et likviditetsperspektiv.

Obligatorisk OC anses som behæftet i NSFR-reglerne

Af forslagets artikel 428p (4)(c) kan det sluttes, at "obligatorisk OC" opfattes som behæftet i en NSFR-sammenhæng. Det betyder, at aktiverne pålægges et RSF-krav på 100 pct., og at fx kontantbeholdninger skal betragtes som illikvide og dermed kræver lang, stabil finansiering.

Principielt mener vi, at OC ikke skal anses som behæftet i en NSFR-sammenhæng - såvel som i hvilken som helst anden likviditetsmæssig sammenhæng.

Likviditetsreglerne adresserer risici forbundet med at kunne klare sine betalingsforpligtelser i en stresset likviditetssituation på en kortere horisont (LCR) samt et strukturelt match mellem likviditetsgraden på aktiverne og løbetiden på fundingen (NSFR). Tabsrisici forbundet med markedsbevægelser eller kreditgivning adresseres af kapitalkrav eller fx andre krav om ekstra sikkerhed (fx OC i en cover pool). Selvom fx voldsomt stigende tab på udlånet implicit øger behovet for at likvidere aktiver for at kunne klare sine forpligtelser, så er det ikke i sig selv en likviditetsrisiko.

OC er kendetegnet ved at være ekstra sikkerhed for obligationsejernes krav i tilfælde af udstederens nedbrud. Så længe udstederen er i 'going concern' er alle aktiver såvel indenfor som udenfor registret/kapitalcentret i princippet tilgængelige for, at udsteder kan klare sine løbende likviditetsforpligtelser. Det gælder overfor obligationsejerne såvel som overfor andre kreditorer. Eksempelvis bruges aktiverne til at sikre, at covered bond investorerne får udbetalt renter og udtrækninger rettidigt, uanset om låntagernes terminsbetalinger kommer rettidigt. Aktiverne benyttes både til at sikre selve terminsafviklingen og til at mellemfinansiere eventuelle restancer.

Det skaber også en cliff-effekt, hvis ratingbureauernes indikation af tilstrækkeligt OC til opretholdelse af nuværende rating betragtes som behæftet. Problemet forstærkes i situationer, hvor niveauet for tilstrækkeligt OC ændres markant på kort tid, hvormed institutterne potentielt ikke fuldt ud vil kunne opfylde kravet om en NSFR-ratio på minimum 100 pct. eller må acceptere lavere ratings.

Denne risiko knytter sig især til et scenario, hvor betydelige metodologiske tilpasninger hos ratingsbureauerne efter en krise udløser stigende OC-krav. Dette var fx tilfældet i 2010 og 2011, hvor der blev set eksempler på, at Moodys hævede OC-kravet fra 2,5 pct. til 18 pct. indenfor et enkelt år. I reglen vil et realkreditinstitut have 3 måneder til at opfylde et højere OC-krav. Inden for denne tidshorisont vil fx et realkreditinstitut kunne finansiere det stigende OC-krav gennem korte lånefaciliteter i pengeinstitutter, mens et krav om stabil finansiering i enten egenkapital eller anden gæld med en løbetid længere end 12 måneder af det stigende OC-krav kan være endog meget vanskeligt at opfylde.

Instituttet vil således stå i et valg mellem enten at acceptere en lavere rating eller ikke at opfylde NSFR-kravet i en periode. Begge valg vil sandsynligvis forstærke krisen. Kravet om stabil finansiering af et stigende OC-krav vil derfor have en decideret destabiliserende effekt.

Endelig får institutformen en afgørende betydning for, hvilken konsekvens det får for opfyldelsen af likviditetskravene, hvis en udsteders "obligatoriske OC" opfattes som likviditetsmæssigt behæftet. Et dansk realkreditinstitut finansierer sin OC delvis ved egenkapital og delvis ved gældsoptagelse, som fx øvrige kapitalinstrumenter og seniorgæld. Det betyder, at OC i et dansk realkreditinstitut primært består af instituttets likviditetsbeholdning i mod-

sætning til en universalbank, hvor OC ofte udgøres af yderligere realkreditudlån finansieret med indlån. Realkreditinstituttet vil have vanskeligt ved at opbygge et "overskud" af stabil finansiering. Det vil fordyre realkreditudlånet, enten som følge af forøgede nettorentekomkostninger ved OC og/eller yderligere finansieringsomkostninger ved yderligere overdækning med henblik på at leve op til NSFR-kravet. Universalbanker vil ligeledes få et unødigt krav til længere finansiering.

Endelig bør det nævnes, at ideen om, at alle aktiver i cover pools og instituttet i øvrigt er behæftede og dermed illikvide, essentielt vil medføre, at realkreditinstituttet ikke har nogen likviditet, hvis definitionen senere hen også bliver indført i LCR-sammenhæng. I NSFR-sammenhæng har det den paradoksale konsekvens, at det er de mest likvide aktiver på en realkreditbalance, der skaber NSFR-finansieringsudfordringer gennem krav om lang, stabil finansiering.

Anerkendelse af danske realkreditobligationers store sikkerhed og likviditet

Vi har med tilfredshed noteret os, at når investorer holder danske realkreditobligationer, anerkendes de største realkreditobligationsserier (såkaldte Level 1B - covered bonds) for deres høje sikkerhed og likviditet ved tildelingen af et lavere krav til stabil finansiering (RSF-krav) end i Basel-Komiteens anbefalinger, jf. artikel 428t.

Fortsat uheldig differentiering på seriestørrelser

Desværre behandles mindre danske realkreditobligationsserier fortsat urimeligt som illikvide. Det skyldes, at RSF-faktorerne er modelleret efter LCR-reglen, den såkaldte korte likviditetsregel, som den blev indført i EU.

En videreførelse af differentieringen af danske realkreditobligationer på baggrund af seriestørrelser fra LCR-reglen til NSFR-reglen vil være misvisende og negativt påvirke små realkreditobligationsserier, herunder når der skal opbygges nye 30-årige serier typisk hvert 3. år eller i forbindelse med et skift i renteniveauet.

I NSFR-forslaget tildeles realkreditobligationer, hvor der er udstedt for mindre end 250 mio. euro, et RSF-krav på 85 pct. Altså vil en højtrådet dansk realkreditobligation fra en lille serie kræve 12 gange så meget stabil finansiering, som en realkreditobligation med tilsvarende rating fra en stor serie. Det krav bliver yderligere helt paradoksalt, hvis man forestiller sig en situation, hvor realkreditobligationens cirkulerende mængde falder fra 500 mio. euro til 249 mio. euro fx på grund af udtrækninger. Det vil medføre en meget kraftig cliff-effekt med en betydelig forøgelse af RSF-kravet. Faktisk vil små serier i NSFR blive behandlet som mindre likvide end fx individuelle boliglån, uanset hvor små lånene er (RSF på 65 pct.).

Hvis målet er likvide realkreditobligationer, er det ikke hensigtsmæssigt, at reguleringen definerer nogle af realkreditinstitutternes udstedelser for illikvide, da det vil påvirke investorernes efterspørgsel og lyst til at have obli-

gationerne på balancen. Det vil medføre lavere efterspørgsel efter de små realkreditobligationsserier med højere låneomkostninger til følge for både boligejerne og erhvervslivet.

Side 13

Behov for bedre muligheder for market making for realkreditobligationer

Udover den direkte behandling af realkreditobligationer i EU-Kommissionens forslag, indeholder udkastet en række elementer, der er centrale at få ændret, da disse ellers kan have en betydelig negativ påvirkning af realkreditmarkedet på en mere indirekte måde.

Journalnr. 413/16

Dok. nr. 563712-v1

Et centralt element i den forbindelse vil være at sikre fortsat gode muligheder for at være market maker for realkreditobligationer. Market making er med til at sikre høj og stabil markedslivviditet for danske realkreditobligationer, hvilket er med til løbende at sikre de danske boligejere og virksomheder de lavest mulige obligationsrenter på deres realkreditlån.

FinansDanmark finder på den baggrund, at fuldt matchede købs- og salgspositioner, der opstår i forbindelse med market making, bør kategoriseres som "interdependent assets and liabilities", jf. artikel 428f, og være neutrale i forhold til NSFR-opsørelsen.

Såfremt det nuværende forslag opretholdes, vil det medføre væsentligt forøgede omkostninger i forbindelse med market making, hvilket vil reducere incitamentet til at være market maker for danske realkreditobligationer betydeligt. Hermed må det forventes, at markedslivviditeten reduceres.

Symmetrisk behandling af repoer og reverse repoer

Repobaseret ind- og udlån er et centralt element til at sikre den løbende høje markedslivviditet for danske realkreditobligationer.

FinansDanmark finder, at RSF-faktorerne for repoer og reverse repoer bør være symmetriske med de tilsvarende ASF-faktorer. På den vis vil en repo og reverse repo med ens vilkår være neutral i forhold til NSFR-opsørelsen.

Desværre foreslår EU-Kommissionen ikke en symmetrisk behandling. Dette kan fx illustreres ved, at RSF-faktorerne for reverse repoer med kort løbetid, jf. artikel 428s og artikel 428u, er mellem 5 pct. (en reverse repo med level 1A-aktiver med en finansiell virksomhed) og 10 pct. (en reverse repo med andre aktiver end level 1A med en finansiell virksomhed). Den tilsvarende ASF-faktor for en repo med kort løbetid med en finansiell virksomhed er 0 pct. Denne asymmetriske behandling af repoer og reverse repoer vil have en stor negativ effekt på repomarkedet for realkreditobligationer og dermed reducere markedslivviditeten.

Behandlingen af derivater i NSFR

FinansDanmark finder, at RSF-faktorer for derivater bør være symmetriske med de tilsvarende ASF-faktorer.

Desværre foreslås der ikke en symmetrisk behandling i EU-Kommissionens forslag, hvilket fremgår af artikel 428u og 428x, der medfører en forøgelse af RSF-faktorerne i forhold til ASF-faktorerne med mellem 10 og 20 pct. Dette øger kravet til stabil finansiering uhensigtsmæssigt, og vi finder, at der bør arbejdes for en symmetrisk behandling.

Vi finder, at behandlingen af danske level 1-realkreditobligationer i relation til marginstillelse for derivater bør ændres. Af artikel 428ag fremgår det, at man kan fratække marginstillelse fra markedsværdien af derivaterne, når marginstillelsen sker i form af enten kontanter eller level 1-aktiver (de såkaldte level 1A-aktiver). På trods af, at danske realkreditobligationer er defineret som aktiver af særdeles høj kvalitet (level 1) i LCR, bliver obligationerne i NSFR kategoriseret som level 1B, hvilket medfører, at man ikke har ret til at fratække marginstillelse i form af realkreditobligationer. FinansDanmark finder på den baggrund, at realkreditobligationer af særdeles høj kvalitet bør anerkendes som fuldgældige level 1-aktiver i NSFR.

Ens behandling af forretninger på pengemarkedet

I EU-Kommissionens forslag til artikel 428r-428u fremgår RSF-faktorerne for forskellige forretningstyper, hvor en bank placerer dens overskudslikviditet over natten. Tre eksempler på sådanne typiske forretninger og tilhørende RSF faktorer er: 1) Køb af en revers repo, der er CCP cleared (RSF vil være 0 pct. for fx statsobligationer og 7 pct. for realkreditobligationer, der kvalificerer som level 1); 2) Kontantindlån hos en finansiel modpart (RSF vil være 5 pct.) og 3) Kontantindlån hos en centralbank (RSF vil være 0 pct.).

Alle tre alternativer bliver betragtet som meget sikre placeringer af en banks overskudslikviditet over natten. FinansDanmark finder på den baggrund, at der bør være ens RSF-faktorer for de tre forretningstyper for ikke at give økonomiske incitamenter til fx at bruge indlån i centralbanker fremfor CCP-cleared repo'er eller indlån i andre banker. Konkret foreslår vi derfor, at RSF-kravet for CCP-cleared forretninger med realkreditobligationer, der er level 1, ændres fra 7 pct. til 0 pct.

Behandlingen af indlån fra virksomheder

EU-Kommissionen foreslår, at indlån fra virksomheder, der ikke er SMV'er, får en ASF-faktor på 50 pct. FinansDanmark finder, at denne ASF-faktor er for lav, og at faktoren ikke afspejler den høje stabilitet af indlån fra virksomheder. Svenske data¹ viser fx, at virksomhedsindlån er mere stabilt, end den foreslåede ASF-faktor indikerer. NSFR er ikke tænkt kalibreret til en stresset situation (modsat LCR), men selv under stressede forhold viser de svenske erfaringer, at outflow fra virksomhedsindlån er relativt lave.

I LCR, der er kalibreret under stressede forhold, har ikke-operationelle virksomhedsindlån et outflow på 40 pct., hvilket kan tolkes som en ASF-faktor på 60 pct. i NSFR-sammenhæng. Tilsvarende opererer LCR med et outflow

¹ Se

<http://www.swedishbankers.se/DokumentarkivEngelska/Basel%20III%20The%20Net%20Stable%20Funding%20Ratio.pdf>

på operationelle indlån ekvivalent til 75 pct. ASF. Dette indikerer, at det nuværende forslag om en ASF-faktor på 50 pct. i NSFR er for lav.

Side 15

Fastsættelse af søjle 2-kapitalkrav

Vi støtter forslagene til at bringe yderligere klarhed og harmonisering af søjle 2-kapitalkrav på tværs af jurisdiktioner i EU.

Journalnr. 413/16

Dok. nr. 563712-v1

Vi støtter i den forbindelse forslaget om udarbejdelse af bindende tekniske standarder for, hvorledes kapitalkrav til dækning af risici, der adresseres i artikel 104a i CRDV, skal opgøres. Det er i den forbindelse vigtigt, at de tekniske standarder eksplicit tager højde for proportionalitet ved at der tillades mere standardiserede tilgange for små og mellemstore institutter, ligesom standarderne skal tage højde for forskellige forretningsmodeller. Konkret kan det ske ved en tilføjelse heraf i artikel 104a (6).

Vi støtter endvidere tydeliggørelsen af rækkefølgen af bufferkravene og søjle 2-kapitalkrav ved udmåling af MDA-restriktioner.

Vi finder det ligeledes rigtigt at holde systemiske risici og risici, der knytter sig til udsving i økonomiske konjunkturer, ude fra søjle 2-kapitalkravet. Dette vil understrege den institutspecifikke karakter af søjle 2-kapitalkravet og sikre en klar afgrænsning mellem mikro- og makro-prudentielle instrumenter.

Vi finder dog, at der er behov for yderligere tiltag for at sikre bedre gennemsigthed og lige konkurrencevilkår for institutter på tværs af jurisdiktioner. Disse tiltag bør omfatte:

1. Bindende teknisk standard for tilsynsmyndighedernes evaluering af institutternes søjle 2-kapitalguidance
2. EBA-benchmark-analyser af tilsynspraksis for fastsættelse af søjle 2-kapitalkrav og evaluering af søjle 2-kapitalguidance
3. Offentliggørelse af søjle 2-kapitalkrav og søjle 2-kapitalguidance

Bindende standarder for søjle 2-kapitalguidance

Vi vurderer, at der er flere mulige tilgange til fastsættelse af søjle 2-kapitalguidance. Eksempelvis hvilke konjunkturforløb og stress, som søjle 2-kapitalguidance skal dække og samspillet med bufferkravene. Dette understreger behovet for en tydeliggørelse af, hvorledes instituttet skal fastsætte søjle 2-kapitalguidance i henhold til den nye artikel 104b i CRDV, eksempelvis gennem en EBA-vejledning. Også på dette område bør der tages højde for proportionalitet, således at der tillades mere standardiserede tilgange for små og mellemstore institutter.

Endvidere er artikel 104 b(2) ikke tilstrækkelig tydelig med hensyn til tilsynsmyndighedernes evaluering af størrelsen af søjle 2-kapitalguidance fastsat af instituttet. Dette øger risikoen for fastsættelse af forskellige kapitalkrav til dækning af samme risici i forskellige jurisdiktioner. For at begrænse denne risiko, anbefales det, der fastsættes en bestemmelse om ud-

arbejdelse af en bindende teknisk standard for tilsynsmyndighedernes evaluering af størrelsen af søjle 2-kapitalguidance.

Side 16

Harmonisering af tilsynspraksis

Den ønskede øgede tydeliggørelse og harmonisering af tilgangen til fastsættelse af søjle 2-kapitalkrav vil i høj grad afhænge af udviklingen af en fælles tilsynspraksis på området.

Journalnr. 413/16

Dok. nr. 563712-v1

Med henblik på at overvåge og sikre en harmonisering af tilsynspraksis, bør EBA blive pålagt at gennemføre periodevise benchmark-analyser af institutter og tilsynsmyndigheder dækkende både niveauet og tilgangen til fastsættelse af søjle 2-kapitalkrav og søjle 2-kapitalguidance.

Offentliggørelse af søjle 2-kapitalkrav og søjle 2-kapitalguidance

Offentliggørelse af søjle 2-kapitalkrav bør være obligatorisk. Dette vil skabe gennemskelighed omkring niveauet for initiering af MDA-restriktioner.

Vi anbefaler også obligatorisk offentliggørelse af søjle 2-kapitalguidance, da dette vil fremme en ensartet tilsynsmæssig tilgang. Hvis dette ikke kan opnås, vil en bindende teknisk standard være endnu mere påkrævet for at sikre en harmonisering af tilsynspraksis på området.

Brud på MREL-kravet og MDA-restriktioner

FinansDanmark finder, at det nye forslag til artikel 141 og 141a i CRD V, der sammenkæder brud på MREL-kravet fastsat i BRRD med brud på det kombinerede bufferkrav og dermed initiering af MDA-restriktioner, er unødigt restriktivt, og endvidere en overimplementering af den internationale TLAC-standard for G-SIFI'er.

De allerede foreslåede bestemmelser i BRRD2 om brud på MREL-kravet er baseret på et proportionalitetsprincip, hvorefter myndigheden vælger den eller de foranstaltninger til tidlig indgriben, der er mest hensigtsmæssig(e), således at der kan gribes ind i et omfang, der står i rimeligt forhold til de særlige omstændigheder. Ufravigelige, mekanisk beregnede MDA-restriktioner, der initieres ved brud på det kombinerede bufferkrav, vil kunne vanskeliggøre muligheden for genopfyldelse af MREL og dermed være kriseaccelererende.

Indførelse af et yderligere triggerpunkt for initiering af MDA-restriktioner vil endvidere reducere gennemsigtigheden og skabe større usikkerhed blandt investorer. Dette kan påvirke efterspørgslen efter AT1-instrumenter negativt. Hvis koblingen mellem brud på MREL-kravet og MDA-restriktioner fastholdes, bliver det derfor endnu vigtigere med grandfathering af eksisterende usikret seniorgæld, jf. hørings svaret til forslaget om revision af BRRD.

I overensstemmelse med den internationale TLAC-standard for G-SIFI'er bør det under alle omstændigheder præciseres, at det kombinerede bufferkrav ikke lægges oven på det MREL-krav, der knytter sig til det ikke-

risikobaserede gearingsmål, jf. artikel 45c (3)(b) i BRRD2 for ikke-G-SIFI'er og artikel 92a (1)(b) i CRR2 for G-SIFI'er.

Side 17

Implementering af et bindende gearingskrav

Forslaget om et gearingskrav på 3 pct., som en bagstopper for de risikobaserede kapitalkrav, følger anbefalingerne fra ekspertudvalget under Erhvervs- og Vækstministeriet. Med implementeringen af et gearingskrav fjernes behovet for at indføre et kapitalkravsgulv baseret på standardmetoderne, som yderligere bagstopper for det risikobaserede kapitalkrav ved anvendelse af interne modeller.

Journalnr. 413/16

Dok. nr. 563712-v1

Det bør tydeliggøres, at et eventuelt kombineret bufferkrav ikke lægges oven på gearingskravet².

Det er afgørende, at gearingskravet ikke sættes højere og dermed bliver det bindende krav. Vi kan derfor ikke støtte, at der gives mulighed for fastsættelse af søjle 2-tillæg til gearingsrisici, ligesom et eventuelt tillæg til gearingskravet til globale systemisk vigtige institutter (G-SIFI'er) heller ikke tilsvarende overføres til EU-systemisk vigtige institutter.

Af mere teknisk karakter finder vi, at der er behov for afklaring af behandlingen af "open-ended repos" og "variations margin" for derivater ved opgørelse af gearingsmålet.

Indfasning af IFRS 9

EU-Kommissionen foreslår en gradvis indfasning over 5 år af virkningerne af overgangen til en IFRS 9-regnskabsstandard på kapitalkravene, hvor nedskrivninger baseres på forventede tab og ikke på observerede tabshændelser. Vi er enige i, at der er behov for at undgå en pludselig brat stigning i kapitalkravene som følge af overgangen til den nye regnskabstandard. På længere sigt er der dog behov for permanente justeringer af kapitaldækningsreglerne, der tager hensyn til det ændrede regnskabsmæssige udgangspunkt for beregning af kapitalkravene.

Basel-Komiteen overvejer ligeledes forskellige muligheder for indfasning af virkningen af de nye regnskabsstandarder samt mulige permanente justeringer i kapitaldækningsreglerne. FinansDanmark finder, at EU bør afvente de fælles internationale standarder for indfasning og permanente justeringer, inden der træffes beslutning om en indfasning for EU-institutter.

På den baggrund vil vi anbefale en fuld neutralisering af effekten på kapitalkravene af overgangen til den nye regnskabstandard pr. 1. januar 2018 i EU, indtil resultatet af Basel-Komiteens overvejelser om fælles internationale overgangsordninger og permanente justeringer er kendte.

² Henvisningerne til artikel 92 i CRR i følgende artikler i CRDIV: 129(1), 130(5); 131(13) og 133(3) bør således rettes til: "artikel 92(1), punkt (a), (b) og (c)"

Store eksponeringer

I reglerne om store eksponeringer er der lagt op til at indsnævre definitionen i artikel 392 i CRR af det kapitalgrundlag (Tier 1 kapital og ikke et justeret kapitalgrundlag som i dag), som de store eksponeringer skal måles i forhold til. Det medfører generelt en skærpelse af reglerne om store eksponeringer. For at begrænse effekterne af opstramningen er det væsentligt at fastholde de nuværende undtagelser i opgørelser af store eksponeringer, som anvendes af danske realkreditinstitutter og banker.

Betydningen af denne skærpelse af beregningsgrundlaget for store eksponeringer kan potentielt få negative afledte effekter for realkreditobligationsmarkedet, hvis det fører til brandudsalg af danske realkreditobligationer. En bekymring, som skal ses i sammenhæng med, at udenlandske investorer i danske realkreditobligationer, som er underlagt CRR, muligvis vil blive ramt af de skærpede regler, da ECB allerede har meldt ud, at de hæver vægtningen af covered bonds fra de nuværende 0 pct. (covered bonds undtaget) til 20 pct. vægtning (80 pct. fradrag). Det er dog samtidig positivt, at der med ændringen i artikel 396 (a) (ii), gives mulighed for, at grænserne for store eksponeringer med andre kreditinstitutter kan overskrides i en periode på mere end 3 måneder under forudsætning af, at instituttet fremlægger en plan for tilsynsmyndigheden om, hvordan der vil ske en tilpasning til eksponeringsgrænsen. Det kan være med til at afbøde et potentielt brandudsalg.

Ved en ændring af artikel 403 (1) er der lagt op til en tvungen brug af "substitutionsmetoden" ved garantier og sikkerheder, hvormed den garanterede del af en eksponering skal behandles som værende indgået med garantistiller. Vi lægger vægt på, at kravet om at anvende "substitutionsmetoden" fastholdes som en mulighed, da der ellers er tale om væsentlig skærpelse af reglerne.

SME-rabatten

I CRR2-forslagets artikel 501 fortsættes justeringen i opgørelsen af eksponeringer mod små og mellemstore virksomheder (den såkaldte SME-rabat). Forslaget lægger op til en udvidelse af størrelsen af de omfattede eksponeringer. Vi er enige med EU-Kommissionen om, at dette vil understøtte væksten i realøkonomien og jobskabelsen. Der er visse uklarheder i formuleringen af bestemmelsen, men vi antager, at SME-rabatten fortsat gælder for såvel anvendelsen af standardmetoden som IRB-modeller.

Nye krav til offentliggørelse

FinansDanmark finder, at der er behov for at reducere institutternes byrder ved rapportering og offentliggørelse. Af hensyn til en effektiv anvendelse af ressourcer bør kravene til institutternes indberetning således være koordinerede med kravene til offentliggørelse. Overordnet bør der ikke stilles krav om offentliggørelse af oplysninger, som ikke indgår i institutternes COREP- og FINREP-rapportering.

Det vil endvidere være hensigtsmæssigt, at skemaer fra COREP- og FINREP-rapporteringen også kan anvendes til offentliggørelse. Vi foreslår derfor, at EBA udarbejder og vedligeholder en teknisk standard, som angiver,

hvor i COREP- og FINREP-standarderne, oplysningerne, der kræves offentliggjort, stammer fra.

Side 19

Ad artikel 438 (i) i CRR: Offentliggørelse af risikovægtede poster under standardmetoderne for institutter, der anvender interne modelmetoder.

Journalnr. 413/16

Dok. nr. 563712-v1

Vi ser ikke, at der er behov for at stille et nyt krav om supplerende offentliggørelse af hypotetiske risikovægtede poster under standardmetoden for institutter, der anvender interne modelmetoder. Forslaget vil kunne give anledning til uberettiget tvivl om institutternes faktiske risikoeksponering. Det er særligt aktuelt for nordiske institutter, hvor balancen typisk udgøres af en større andel eksponeringer med lav risiko. Den lavere risiko afspejler sig i de risikovægtede poster opgjort ved brug af interne modeller og i mindre grad af standardmetoden, som ikke er så risikofølsom. Det indebærer, at forskellen mellem de to metoder til opgørelse af de risikovægtede poster forventes at være størst for nordiske institutter. I øvrigt vil forslaget være en unødvendig førtidig implementering af en eventuelt kommende Basel standard.

Ad artikel 448 i CRR: Offentliggørelse af renterisiko uden for handelsbeholdningen.

Bestemmelsen kræver offentliggørelse af resultaterne af de seks stress scenarier fastsat af tilsynsmyndighederne

FinansDanmark vurderer, at offentliggørelse af de seks scenarier fastsat af tilsynsmyndighederne vil være vanskelige at forstå for markedet, da de ikke præsenterer en reel risiko for det enkelte institut og vil indebære muligheder for mistolkninger. Resultater af IRRBB-scenarier bør behandles fortroligt.

Ad artikel 434 i CRR: Metoden for offentliggørelse.

I bestemmelsen kræves det, at informationen skal kunne findes i et "stand alone document".

FinansDanmark finder ikke, at dette er et tidssvarende krav, da informationen i dag findes på en hjemmeside. Bestemmelsen vil indebære en risiko for dobbelt information, hvor fx informationen også findes i årsrapporten. Vi foretrækker, at den nuværende bestemmelse i artikel 434 bibeholdes.

Kreditinstitutters eneret til at modtage indlån og andre tilbagepligtige midler

Med henblik på at sikre en mere ensartet fortolkning af mulighederne for udstedelse af erhvervsobligationer i EU, vil FinansDanmark gerne henlede opmærksomheden på, at det i forbindelse med forslaget til ændring af artikel 9, stk. 2, i CRD vil være hensigtsmæssigt, at anvendelsesområdet for CRD i forhold til udstedelse af erhvervsobligationer gøres mere klart, herunder i forhold til (i) hvornår udstedelse af erhvervsobligationer anses for modtagelse af indlån eller andre tilbagebetalingspligtige midler samt (ii) om

– og i givet fald hvornår – udstedelse af erhvervsobligationer er omfattet af forslaget til det artikel 9, stk. 2, litra d.

Side 20

Med venlig hilsen

Journalnr. 413/16

Dok. nr. 563712-v1

Ulrik Nødgaard
Direkte +45 3370 1200
uln@finansraadet.d